

הַמְּרוּצָה לְהָרְסִינִי

סְפּוֹר עַל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי וְאַהֲבַת הַתּוֹרָה

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לׁוֹי הָיָה צַדִּיק גָּדוֹל,
שָׂאֵהָב אֶת ה' וְאֶת הַתּוֹרָה יוֹתֵר מִכָּל דָּבָר בְּעוֹלָם.

הָיָה לוֹ חֶק בְּרִזְלִי: בְּכָל יוֹם שָׁשִׁי, הוּא יָשָׁב עִם נִכְדּוֹ הַקָּטָן
וְשָׁמַע מִמֶּנּוּ אֶת פֶּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ. זֶה הָיְתָה הַשְׁמָחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלוֹ!

בְּעִיר לֹד הִרְגִּישׁוּ שְׂשֻׁבָּת מִתְקַרְבֶּת. רֵיחוֹת שֶׁל חֲלוֹת טְרִיּוֹת מְלֹאוֹ
אֶת הָאָוִיר, וְכֻלָּם מְהָרוּ לְקַרְאֵת שַׁבָּת קוֹדֵשׁ.

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הֶלֶךְ לְבֵית הַמֶּרְחָץ. הוּא
רָצָה לְהִיּוֹת נָקִי וְטָהוֹר לְכָבוֹד שַׁבָּת.
הַמַּיִם הָיוּ חֲמִים וְנָעִימִים...

פְּתָאוּם... רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ נִבְהַל! "אֹי וְאַבּוּי!" הוּא צָעֵק.
הוּא נִזְכָּר שֶׁעָדִין לֹא שָׁמַע אֶת הַפָּרָשָׁה מִנְּכֻדוֹ.

אֵין זְמַן לְהִתְלַבֵּשׁ בְּבָגָדִים מְכֻבָּדִים!
הָרַב קָפֵץ, הִתְעַטָּף מֵהָר בְּסָדִיו לָבוֹ
וְגָדוֹל, וַיֵּצֵא בְּסַעֲרָה לְדֶרֶךְ.

סָבָא רַץ בְּרָחוּב! גָּדוֹל הַדּוֹר רַץ מֵהֵר-מֵהֵר, בְּלִי הַבְּגָדִים הַחֲשׂוּבִים שָׁלוּ.
הָאֲנָשִׁים בַּשּׁוּק הִבִּיטוּ בּוֹ בְּהֶלֶם: "מָה קָרָה לָרֵב?!"

הַתְּלִמִּידִים שָׁלוּ חֶסְמוֹ אֶת הַדֶּרֶךְ וְאָמְרוּ בְּדֹאגָה: "רִבֵּנוּ! עֲצֹר!
לָמָּה כְּבוֹדוֹ מִמֶּהָר כָּל כֶּךָ? זֶה לֹא מְכֻבָּד!"

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ עָצַר לְנָשָׁם, הֶצְבִּיעַ לַשָּׁמַיִם וְאָמַר: "שָׁכַחְתִּי לְלַמֵּד עִם נְכָדָי! מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ
תּוֹרָה מִנְּכָדָיו, נִחָשֵׁב לוֹ כְּאִלּוּ הוּא עוֹמֵד עִכְשָׁו בְּהָר סִינַי!"

”הָאֵם כְּשֶׁה' נֹתֵן אֶת הַתּוֹרָה, אֲנִי אֶתְעַכֵּב כְּדִי לְהִתְלַבֵּשׁ לְאֵט?!”
בְּמַעֲמַד הַר סִינַי אֵין זְמַן לְחִכּוֹת לְמַיִם חֲמִיִּם!”

התלמידים זזו הצידה ביראת כבוד. רבי יהושע המשיך לרוץ
בשמחה ובאהבת ה', עד שהגיע ל"חדר" של הילדים.

הָרַב נִכְנָס פְּנִימָה מִתְנַשֵּׁם. עֵינָיו שֶׁל הַנֶּכֶד אֹרוֹ מִשְׁמָחָה!
סָבָא הִגִּיעַ! הָרַב הִתְיָשַׁב קָרוֹב אֵלָיו בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה.

הַנֶּכֶד קָרָא אֶת הַפָּרָשָׁה בְּקוֹל מְתוֹק. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ עָצַם אֶת עֵינָיו וּבָכָה מְרֹב הַתְּרַגְּשׁוֹת וְהוֹדָיָה ל'.
זֶה הָיָה הַקּוֹל הַכִּי יָפָה בְּעוֹלָם.

גַּם אַתֶּם, יְלָדִים צְדִיקִים!
כְּשֶׁאַתֶּם לומְדִים תּוֹרָה, אַתֶּם מְמַשִּׁיכִים אֶת הָאֹר שֶׁל הַר סִינַי.
ה' אוֹהֵב אֶת הַלְמוּד שֶׁלְכֶם יוֹתֵר מִכֹּל!